

Μαΐο 1937

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Μετά μεγάλην επισιμότητα έγινοντο τὸ ἀπόγευμα τῆς παρ. Δευτέρας τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κυπριακοῦ Ὁδείου παρουσία τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου καὶ πολλῶν ἐπισήμων Ἀγγλων, ἡμετέρων κ. λ.

Παρέστησαν κατὰ τὴν τελετὴν κατόπιν προσκλήσεως ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Δήμαρχος κ. Γ. Μαρκίδης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Σοφ. Μουφ τῆς Ἑπιτροπείας τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε. Δ. Α. κ. Thomas, ὁ Προσωρινὸς Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς κ. Ν. Πασχάλης, ὁ Βοηθὸς Εἰσαγγελεὺς κ. Β. Σέρτσιος, ὁ Ἑλλην Πάρεδρος κ. Ἰωαννίδης, ὁ Τούρκος Πάρεδρος κ. Φουὰτ βέης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς κ. Jones, τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὁδείου καὶ πλείστα ἄλλα πρόσωπα.

Ἡ τελετὴ ἤρχισε δι' ὀμιλίαν τοῦ Δημάρχου Λευκωσίας ὅστις ἐξέφρασε πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην, ἰδρυτὴν τοῦ Ὁδείου τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδρύσεως τοιοῦτου ἰδρύματος τοῦ ὁποίου ὁ προορισμὸς εἶνε τόσοσ ὠραῖος καὶ εὐγενὴς καθ' ὅσον ἡ μουσικὴ ἀνεκαθεν ἐθεωρήθη καὶ ὑπῆρξε σημαντικὸν στοιχεῖον πολιτισμοῦ.

Ὁ κ. Μαρκίδης μεταξὺ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς.

«Διὰ τῆς λύρας του ὁ Ὀρφεὺς εἶχε δαμάσει τὰς Συμπληγάδας Πέτρας, καὶ εἶχε συγκινήσει καὶ τὸν Ἄδων, διὰ τῆς μουσικῆς του ὁ Θαλήτας εἶχε καταπραῦνει στάσεις εἰς Κρήτην καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τοῦ Ἀντιγονίδα τὴν μουσικὴν ἄφηε τὴν τράπεζαν τοῦ συμποσίου καὶ ἤρπαζε τὰ ὄπλα.

Ἡ ψυχὴ τελεῖ μέσα εἰς τὰ μουσικὰ κύματα ἕνα θεῖον λουτρόν, καὶ ἡ ὑπαρξίς μας ὀλόκληρος αἰσθάνεται μέσα της κάποιαν ἀνείπωτην ἐμφύχωσιν, τόνωσιν, φέγγος καὶ χαρὰν.

Ἡ στιγμὴς ποῦ ἀκούομεν ἕνα κομμάτι μουσικὸ εἶνε ἴσως ἡ εὐγενέστερος στιγμὴς ποῦ μία ὑπαρξίς ζῆ, εἶνε ἡ στιγμὴς ποῦ μέσα εἰς ἀχλὺν ὀνείρων ζῶμεν χωρὶς ἀνίαν, κόπωσην καὶ πλῆξιν, εἶνε ἡ στιγμὴς μιᾶς ἀληθινῆς εὐφροσύνης, καλλιτεχνικῆς ἀπολαύσεως συγκινήσεως, καὶ ὁμορφιάς.

Ἡ ψυχικὴ μικρότης, τὸ μῖσος καὶ κάθε ταπεινότης παραμερίζεται καὶ ἐκλείπει, ἡ κουρασμένη ψυχὴ ζωογονεῖται ἀπὸ ἕνα θεῖον καὶ στοργικὸν παλμὸν μιᾶς εὐγενικῆς προσηλώσεως, τὸ πνεῦμα αἰσθάνεται μίαν ἀνακουφιστικὴν εὐρυχωρίαν καὶ ἡ ζωὴ περιβάλλεται ἀπὸ μίαν ἠθικὴν ὠραιότητα, δίδουσαν τὴν εἰκόνα τῆς τελειότητος καὶ τοῦ ἀρτίου καὶ ἀφίνουσαν τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς οὐρανίας ζωῆς, συντόμου καὶ φευγαλέας ὅμως δυστυχῶς.

Ἡ μουσικὴ ἀμβλύνοσα κάθε βέβηλον σκέψιν εἶνε τὸ λίκνον τῆς ἀγάπης καὶ εἶνε ὅτι μποροῦσε κανεὶς νὰ ποθήσῃ τὴν στιγμήν ποῦ πεθαίνει, τὴν στιγμήν τοῦ αἰωνίου καὶ μοιραίου χωρισμοῦ ὅπως λέγει καὶ ὁ Keats: «Let me have music dying, and I seek no more delight».

Ἐκφράζων δὲ ἐν τέλει τὰς ἐλπίδας του ὅτι ὁ Κυβερνήτης θὰ παράσχῃ εἰς τὸ Ὁδεῖον πᾶσαν δυνατὴν ἐνίσχυσιν καὶ θὰ περιβάλῃ τοῦτο δι' ἀγάπης, παρέδωσε τὰς κλεῖδας εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα.

Λαμβάνων τὰς κλεῖδας ὁ Κυβερνήτης ἡχοῦσε τὸν Δήμαρχον διὰ τὸ ὅτι ἔκαμε τὴν ἑναρξίαν τῶν ἐγκαίνιων εἰπὼν ὅτι μετ' ὑπερηφάνειαν καὶ εὐχαρίστησιν ὑποδέχεται τοὺς προσελθόντος, τὸ ποῖον τῶν ὁποίων οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἀριθμοῦ φανερώνει τὴν ἐκτίμησιν διὰ τῆς ὁποίας περιβάλλονται ἐν τῇ Νήσῳ καὶ γενικῶς αἱ ὠραῖαι τέχναι. Ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας καὶ εἶπεν ἂν ἡ Μουσικὴ Ἐταιρεία εἶναι ἤδη πολυἀριθμὸς καὶ θὰ καταστῆ ἔτι μᾶλλον, ἂν τὸ Ὁδεῖον εἶναι ἐπαρκῶς ἐπιπλωμένον καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἀπολαύσῃτε καλὴν ψυχαγωγίαν αὐτὸ ἀπόγευμα αἱ χάριτες ὀφείλονται εἰς τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν. Εἶπεν ὅτι ἵνα ἀποφύγῃ ὠρισμένας παρενοήσεις δηλοῖ ὅτι εἶχεν ὡς ἀρχὴν του νὰ διορίζωνται πρόσωπα μετ' ἀληθινὰ προσόντα καὶ οὐχὶ ξένοι μετ' βαρέα μὲν πιστοποιητικὰ οὐχὶ ὅμως καὶ μετ' γνώσιν τῆς γλώσσης τῶν κατοίκων.

Ἡ Σχολὴ θὰ ἐργάζεται ἐπὶ καταλλήλου προγράμματος καὶ ἀναλόγως τῆς τελικῆς ἐπιδόσεως ἡ ὁποία θὰ ἐπιδειχθῇ κατὰ τὰς ἐτησίας ἐξετάσεις. Θὰ διαιρῆται εἰς τάξεις καὶ θὰ δίδωνται διπλώματα ἀναγνωριζόμενα καθ' ὅλην τὴν Νήσον.

Ἀνέγνωσε κατόπιν διάφορα εὐχετήρια τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολάς διαφόρων προσώπων καὶ Ὁδείων, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου Ἰερουσαλὴμ, τοῦ Ὁδείου Καίρου, τοῦ Ὁδείου Σουλταμὲτ καὶ τοῦ κ. Καλομοίρη, ὅστις ἐξουσιοδότησε τὴν Α. Ε. νὰ δηλώσῃ ὅτι διαθέτει δύο ἐτησίας θέσεις σπουδαστῶν διὰ ἡ ἔτη οἵτινες θὰ λαμβάνουν μουσικὴν διδασκαλίαν ἐν τῷ ὑπ' αὐτὸν «Ἐθνικῷ Ὁδείῳ».

Ἀκολούθως εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Κοινοῦ. Ὁ ἀπεθόμισα νὰ πληροφορήσῃ τοὺς γονεῖς ὅτι ἐφόντισα ἰδιαιτέρως διὰ τὴν τοποθέτησιν τῆς Σχολῆς εἰς διακεκριμένον μέρος, οἱ μαθηταὶ θὰ λαμβάνωσι μαθήματα δις τῆς ἐβδομάδος καὶ θὰ διδάσκωνται ἐνόργανον καὶ φωνητικὴν μουσικὴν καθὼς καὶ θεωρίαν καὶ ἱστορίαν τῆς μουσικῆς μετ' ἰδαντικὰ κατωτέρα ἐκείνων τὰ ἰδιωτικὰ μαθήματα.

Μία ἀπὸ τὰς πρώτας μαθητριάς θὰ ἦνε καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Λαίδης Στόρρες ἥτις μετ' πληροφορεῖ ὅτι θὰ ἔχη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ παραστῇ τὴν προμεσημβρίαν τῆς Τετάρτης κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐγγραφήν τῶν μαθητῶν.

Εἶπεν ὅτι τὸ Κοινὸν πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Ὁδεῖον ἐμπράκτως καὶ νὰ μὴ πε-

ριορίζεται μόνον εἰς ἐπικρίσεις καὶ ὅτι καθὼς ἡ Μουσικὴ Ἀκαδημία καὶ τὰ ὅμοια ἐν Ἀγγλίᾳ Ὁδεῖα, οὕτω καὶ τὸ Ὁδεῖον τῆς Κύπρου δὲν θὰ ἔχη Κυβερνητικὴν χαρακτῆρα οὐχ' ἤττον ὅμως θὰ ἔχη τὴν Κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν.

«Πάντες γνωρίζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ πρῶτιστον καθήκον της, ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ ἐπρεπε καὶ δὲν θὰ ἀποκλείσῃ ἐνεργῶν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πνευματικὰ ζητήματα».

Ὅμοιως ἡχοῦσε καὶ πάντας τοὺς συνδρομητὰς τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον οὗτοι ἐγνώριζον ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ λειτουργία τῆς Μουσικῆς Σχολῆς.

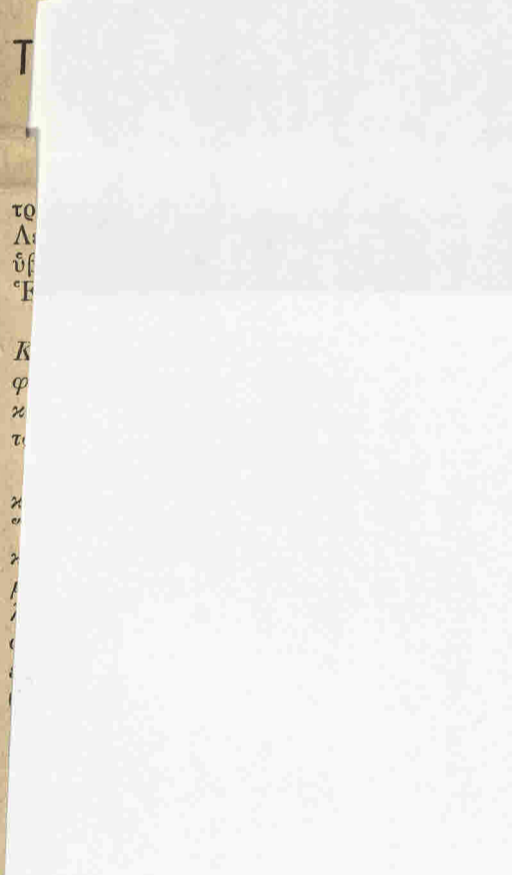
Παρουσιάσας δὲ τὸ διδάσκον προσωπικὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν κ. Καλμάνοβιτς τοῦ πλάνου, τῆς Κας Millard φωνητικῆς μουσικῆς, τῆς Δίδας Ε. Ἀθανασιάδου καὶ Φαίδρον Εὐθυβούλου τοῦ πλάνου, τὸν κ. Deusmeules τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς, τὸν κ. Bedelian βιολιού, τὸν κ. Α. Πετρίδην μανδολίνου καὶ τὸν κ. Σ. Μιχαηλίδην τῆς Κιθάρας εἶπεν ὅτι παντες ἐξεδήλωσαν τὴν ἀφοσίωσιν των πρὸς τὰς ὠραίας τέχνας θὰ ἐγκαταλείπουν τὰς ἀσχολίας των καὶ θὰ φερόσιν ἐκυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δημοσίου σκοποῦ.

Μετὰ ταῦτα εἶπεν ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν Μουσικὴν τονίσας ὅτι πολλαὶ μουσικαὶ κλίμακες ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μουσικὴν ἡ ὁποία δυστυχῶς ἐξηφανίσθη. Μὴ λησμονήσωμεν ὅτι «τὸ καλὸν εἶναι ὠφέλιμον ὡς τὸ ὠφέλιμον καὶ ἀκόμη περισσότερον». Ἡ μουσικὴ εἶναι ἀλληγορία τῆς ζωῆς καὶ μετ' τὴν γνώσιν τῶν ὄρων ἀμφοτέρων τούτων, δὲν ὑπάρχει παραφῶνία τόσοσ ἰσχυρὰ, ἡ ὁποία νὰ μὴ δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀρμονίαν. Μετ' μεγάλην μου λοιπὸν εὐχαρίστησιν κηρύττω τὴν ἑναρξίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὁδείου.

Μετὰ τὴν Α. Ε. ὠμίλησε καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὁδείου κ. Καλμάνοβιτς εἰπὼν μετὰξὺ ἄλλων ὅτι ἂν αἱ καταβληθησόμενα προσπάθειαι καρποφορήσουν τοῦτο, θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην.

Κατόπιν τούτου ὠμίλησεν ὁ κ. Desmeules περὶ τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς μεθ' ὠδηγήθησαν οἱ προσκεκλημένοι εἰς καταλλήλως ἡτρεπισμένην αἴθουσαν εἰς τὴν ὁποίαν προσεφέρθη τέιον, ἐνῶ ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Ἀρμενικῆς Σχολῆς ἀνέκρουεν ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια.

Ἡ τελετὴ ἔληξε μετ' τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἀγγλικοῦ ὕμνου.

ΤΟ
Λ
δ
Ε

Κ
Φ
κ
τ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

κ
κ
κ
κ

Ἡ Συναυλία ὑπὲρ τῆς Β' Νυκτερινῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία ἐδόθη τὴν ἑσπέραν τῆς προπαραελθούσης Παρασκευῆς εἰς τὸ Θέατρον Παπαδοπούλου ἐπέτυχε πληρέστατα καὶ ὑπὸ ἔποψιν συρροῆς κόσμου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος. Ἡ δ)νὶς Ε. Ἀθανασιάδου ἐξετέλεσε μὲ δυνατὴν μουσικὴν ἀντίληψιν τὴν 12ην ραψωδίαν τοῦ Λίστ κ. ἄ. Ἡ Κα Λυσιμάχη Ἀναγνωσταρά ἐστόλισε ἐξαίσια τὸ Κονσέρτο μὲ τὸ ὠραῖον φωνητικὸν ἄνθος τῆς καὶ ἐτραγούδησε μὲ ἐξαιρετικὸν *brio* καὶ αἶσθημα μουσικὸν ποῦ ἐζωντάνεψε τὰ ὄμορφα τραγούδια τῆς. Ἐνας βαθὺς λυρισμὸς διέπνεε τὰς ἀηδονικὰς ἀναπάσεις τῆς φωνῆς τῆς, φωνῆς διαυγοῦς σὰν τὸ κρύσταλλο καὶ πλουσίας εἰς ἁρμονικοὺς τόνους ποῦ συνδυασμένοι μὲ τὸν κυριώδη τόνον τὴν κάμνουν ἐξαισίαν. Οἱ γλυκύτατοι κυματισμοὶ τῆς φωνῆς τῆς ριγμένοι ἔντονα καὶ βαθεῖα μέσα στὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν ἐπροκαλοῦσαν ὑψηλὴν ἡδονὴν τόσην, ὥστε νὰ μιζαρίζεται πάντοτε μὲ ἐκκωφαντικὰ χειροκροτήματα. Ἐξαιρετικὰς ἐντυπώσεις ἄφησαν τὸ «Μάνα καὶ Γυῖός» τοῦ Σαμάρα καὶ τὸ Πεταχτὸ σὰν πεταλοῦδα «Ἀκτίδα» τοῦ Πετρίδη.

Μὲ δεξιότεχνίαν καὶ γλυκερὰ δοξαριὰν ἐξετέλεσεν ἐπὶ βιολίου ὁ κ. Πετελιὰν τὴν ὠραίαν *Romanza Andaluza* τῆ συνοδείᾳ πιάνου ὑπὸ τῆς δ)δος Ἀθανασιάδου. Θαυμάσια ἐπίσης ἐξετέλεσεν ἐπὶ κιθάρας τὸ δύσκολο *Solo Semiramide* τοῦ *Rossini* ὁ μουσοτραφῆς καὶ μὲ πολὺ αἶσθημα νέος κ. Σόλων Μιχαηλίδης. Ἐξαίρετο ἦτο καὶ τὸ *quartetto* ποῦ ἀπετελέσθη ἀπὸ τὰ καλλίτερα μέλη τῆς Μανδολινάτας τοῦ «Τράστ» μὲ ἐκτέλεση τοῦ «Ἰπταμένου Ὀλλανδοῦ». Ὁ ἄριστος μανδολινιστῆς κ. Ἄντ. Πετρίδης ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν στὸ παθητικὸν «τραγοῦδι τῆς Ἀγάπης» (*Love Song*) τοῦ *Munier*. Ἡ δ)νὶς Λόλα Λεοντιάδου ἐξετέλεσε ἐπὶ πιάνου δύο συνθέσεις μὲ πολλὴν *agilite* καὶ χάριν. Ὡς κατακλείς παρεστάθη ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν ἐπιτυχῶς τὸ μονόπρακτον δράμα «Τὸ Πατρικὸ Σπίτι».

Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἑσπερίδος ὁ δραστηριώτατος διοργανωτῆς αὐτῆς κ. Ἄγγ. Ζεμενίδης ηὐχαρίστησε θερμῶς ὅλους τοὺς συντελέσαντας εἰς αὐτὴν καθὼς καὶ τοὺς θεατάς, οἱ ὁποῖοι ἐκτιμῶντες τὸν σκοπὸν τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς καὶ τὴν γενομένην ἐργασίαν τόσον ἀθρόως ἐτίμησαν τὴν Συναυλίαν. Ὁ κ. Ζεμενίδης—ὅστις πράγματι πλείστους κόπους κατέβαλε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Συναυλίας—ἐχειροκροτήθη ζωηρῶς.

— Ἀπονομή μεταλλίων «Κυπριακῆς Ἀδελφότητος.»

Ἐν τῷ κ. Γυμνασίῳ ἀγγέλλεται ὅτι τὰ μετάλλια τῆς «Κυπριακῆς Ἀδελφότητος» ἀνήκουν εἰς τοὺς καλλίστους νέους κ. κ. Χριστοδουλίδην Κωνσταντῖνον καὶ Μούσουλον Δουκᾶν. Ἐπίσης ἐπιδίδονται καὶ τὰ μετάλλια τοῦ προπαρελθόντος καὶ παρελθόντος ἔτους ἀνήκοντα τὰ μὲν πρῶτα εἰς τὸν εὐπαιδευτὸν διδάσκαλον κ. Σόλωνα Μιχαηλίδην (τοῦ Διδασκαλείου) καὶ τὸν κ. Φοῖβον Κ. Κωνσταντινίδην, δευτεροετῆ φοιτητὴν τῆς Νομικῆς, «καύχημα τῆς Σχολῆς» καθὼς εἶπεν ἐπιδίδων εἰς αὐτὸν τὸ μετάλλιον ὁ κ. Γυμνασιάρχης, τὰ δὲ δεύτερα εἰς τοὺς ἐπιμελεστάτους καὶ καθ' ὅλα ἄριστους νέους κ. κ. Πασχάλην Ν. Πασχάλην (ἤδη δόκιμον σπουδαστὴν τοῦ Δικαίου ἐν Δουδίῳ) καὶ Χατζηγερμανακοῦ Δουκᾶν (Διευθυντὴν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Μόρφου).

Ἐν τέλει ἀπονέμονται τὰ πτυχία καὶ ἡ τελετὴ λήγει διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὑμνου παλάντιος ὑπὸ τῆς μαθητικῆς χοροδίας.

22 Jan. 1924